

winterse vrede, een egotrip

het zwijgen van rijp
alle twijgen gedoopt in suiker
de winter is het zoetste seizoen

de aarde knispert
als verkruimeld glas
geritsel, een merel beluistert
jouw schuifelende pas

ver is de wereld der moordenaars
de bomen ademen vrede
alleen in je hoofd bloeden
de moeders, je draagt de kelders
mee, de kuilen waar de kinderen schuilen

broodnodig ben je toe
aan zwijgen, het onbewogene
van twijgen in het stilste seizoen
geen wind, alleen het licht
van een morgen helder als glas

een waakzame merel die
luistert naar jouw pas
Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society, www.ggf.be